

Sygn. akt I CZ 75/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku ZW

przy uczestnictwie [...]

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Ugasa

dnienie

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni ZW wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 25 września 2006 r. Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie znajduje zastosowanie art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r., który stanowi, że opłatę podstawową pobiera się także od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2 ww. ustawy (w tym od skargi kasacyjnej), wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd. Skoro zatem w niniejszej sprawie, wnioskodawczyni zwolniona od kosztów sądowych częściowo, nie opłaciła wniesionej skargi kasacyjnej opłatą podstawową w wysokości 30 zł, mimo że była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, skarga taka podlega odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. Postanowienie to wnioskodawczyni zaskarżyła zażaleniem wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W chwili rozpoznawania sprawy przez Sąd Apelacyjny obowiązywał art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Przepis ten przewidywał, że opłatę podstawową pobiera się także od skargi kasacyjnej wnoszonej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych. Jeżeli ustawodawca obowiązek wniesienia opłaty podstawowej przewidział w razie całkowitego zwolnienia strony od kosztów sądowych, to tym bardziej należy uznać, że obowiązek taki istnieje gdy strona została zwolniona od kosztów tylko częściowo. Poza wypadkami wyraźnie w ustawie wskazanymi obowiązek wniesienia opłaty podstawowej został bowiem nałożony na stronę wnoszącą pisma procesowe określone w art. 3 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych, co jednoznacznie podkreśla z art. 14 ust. 2 tej ustawy w jej pierwotnym brzmieniu.

Opłata podstawowa jest rodzajem opłaty stałej, skoro zaś zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c. sąd odrzuca, bez wzywania o uiszczenie, nie opłacone pismo wniesione

przez adwokata podlegające opłacie stałej, to trafnie Sąd Apelacyjny przyjął, że skarga kasacyjna wnioskodawczyni podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.